

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р4 р 14/2025
02.12.2025. године
Београд

Врховни суд, судија Весна Субић, у предмету предлагача АА из ..., кога заступа пуномоћник Горан Стаменић, адвокат из ..., у поступку заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о приговору предлагача ради убрзања поступка у предмету Врховног суда Рев2 2786/2022, донео је дана 02.12.2025. године

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ приговор предлагача АА из ... ради убрзања поступка у предмету Врховног суда Рев2 2786/22, као неоснован.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

О б р а з л о ж е њ е

Предлагач је Врховном суду дана 23.09.2025. године, препорученом поштиљком, поднео приговор ради убрзања поступка у предмету Основног суда у Смедереву П1 70/20, са предлогом да се у том предмету убрза доношење одлуке. Из приговора произлази да је предлагач претходно поднео приговор ради убрзања поступка Основном суду у Смедереву, који је одбачен решењем тог суда Р4р 9/25 од 09.09.2025. године, са образложењем да се списи Основног суда у Смедереву на дан израде одлуке (09.09.2025. године) налазе у Врховном суду, те да предлагач може да ургира код Врховног суда за доношење одлуке.

О приговору је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду, у смислу члана 7. став 5. Закона о заштити права на суђење у разумном року, којим је прописано да поступак по приговору води председник суда, који и одлучује о приговору, а Годишњим распоредом послова у суду он може да одреди једног судију или више судија да поред њега воде поступак и одлучују о приговорима.

Одлучујући о приговору предлагача, на основу одредаба члана 7. и члана 8. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/15 и 92/23), Врховни суд је закључио да је приговор неоснован.

Увидом у списе Врховног суда Рев2 2786/22 и у податке Централизованог система за управљање предметима на стандардизован начин Врховног суда – САПС утврђено је да је пресудом Основног суда у Смедереву П1 70/20 од 18.05.2021. године, ставом првим изреке, прекинут поступак у овој правној ствари у односу на тужиоца ББ

из ... услед смрти истог, а поступак ће се наставити када наследници пок. ББ наставе поступак или их суд на предлог туженог позове да то учине. У преосталом делу је усвојен тужбени захтев осталих тужилаца.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 319/22 од 10.03.2022. године преиначена је првостепена пресуда у усвајајућем делу изреке (став други), тако што је одбијен, као неоснован, тужбени захтев тужилаца ВВ и ГГ, обојица из ..., да се обавезе тужена Република Србија – Министарство унутрашњих послова да тужиоцима, на име трошкова превоза за одлазак на посао и долазак са посла исплати тражене износе за период од децембра 2007. године до новембра 2010. године.

Пресудом Врховног касационог суда Рев2 2786/2022 од 17.11.2022. године другостепена пресуда је преиначена, одбијена жалба тужене, као неоснована и потврђена првостепена пресуда у ставу другом и трећем изреке, а тужена обавезана да тужиоцима накнади трошкове ревизијског поступка у износу од 64.920,00 динара.

Пуномоћник тужилаца је поднеском од 12.04.2023. године тражио доношење допунског решења о трошковима ревизијског поступка, а решењем Врховног суда Рев2 2786/2022 од 23.04.2025. године списи су враћени Основном суду у Смедереву ради отклањања процесног недостатка. Пошто је процесни недостатак отклоњен списи су поново достављени Врховном суду 01.10.2025. године те је допунским решењем Врховног суда Рев2 2786/2022 од 13.11.2025. године тужена обавезана да тужиоцима, поред досуђених трошкова ревизијског поступка, исплати још износ од 14.400,00 динара. Предмет Основног суда у Смедереву П1 70/20 са наведеном одлуком отправљен је из суда 26.11.2025. године.

Из наведеног произлази да у време доношења решења о приговору ради убрзања поступка, који је предлагач поднео Основном суду у Смедереву Р4 9/25 од 09.09.2025. године, списи нису били у Врховном суду, јер су примљени у Врховни суд 01.10.2025. године. Одлука о предлогу тужилаца за доношење допунског решења донета је на седници већа 13.11.2025. године, а предмет је отправљен из суда 26.11.2025. године.

Имајући у виду наведено Врховни суд је одбио приговор предлагача, јер је одлука у предмету Рев2 2786/2022 отправљена из суда пре одлучивања о поднетом приговору предлагача, у року који је прописан чланом 7. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Пошто је приговор остварио своју сврху, на основу члана 8. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одлучено је као у ставу првом изреке.

Предлагач није успео у поступку, због чега нема право на трошкове поступка, које је тражио и определио, у смислу члана 153. и 154. Закона о парничном поступку, у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку који се примењује и у поступку ради заштите права на суђење у разумном року, због чега је одлучено као у ставу другом изреке.

Предлагач може поново да поднесе приговор Основном суду у Смедереву, ради заштите права на суђење у разумном року и ради убрзавања поступка у предмету тог суда П1 70/20, јер се сада предмет налази у Основном суду у Смедереву, а приговор

ради убрзавања поступка се иначе односи на убрзање наведеног поступка који се води пред Основним судом у Смедереву.

С у д и ј а
Весна Субић,с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења предлагач има право жалбе
Врховном суду у року од 8 дана од дана пријема
решења.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић